

Beretning
for
Hjemmets Kolonihager
1932—1947

Ved
O. Havorsen Strømskaag

Fortsettelse av beretningen 1912—1932

Forord

Når det denne gang bare blir et tillegg til den første beretning, skyldes det mangel på midler til en slik trykning, samt papirmangelen som er til dels stor, og ikke minst den vanskelighet som er til stede ved manglende arbeidskraft.

Vi skal love våre medlemmer å få våre beretninger samlet ved et senere høve, for eksempel 40 eller 50 års jubileum.

Da vårt opplag av beretningen 1912—32 er lite, tør vi ikke love våre yngre medlemmer denne, men en spesielt interessert tror vi sikkert vil få utlånt et eksemplar og håper at disse vil slå seg til ro inntil våre midler kan tillate en såpass kostbar historie.

Oslo i juli 1947.

O. H. S.

Beretning for Hjemmets Kolonihager 1932 — 1947

Ved O. Halvorsen Strømskag

Som en fortsettelse av vår beretning 1912—1932 vil vi i år i anledning vår 35 års beståen forsøke å gi en liten orientering om en del av de viktigste ting som vårt anlegg har hatt å stri med, og som etter beste evne er forsøkt gjennomført.

Etter at vi hadde fått opparbeidet den nye festplass med beplantning av popler og hekk rundt plassen, fikk hagen straks et annet og festligere utseende.

Ved forskjønnelse eller annen omregulering melder snart nye krav om utbedring seg, det første var lys til festplassen, til forsamlings- og redskaps-hus samt i veiene.

Vi var dengang så heldige å ha en solid kvinneforening som satte seg som mål å skaffe midler til dette, det ble nedsatt en komité bestående av P. Gulbrandsen, H. Karsrud og O. Halvorsen Strømskag.

A/S Elektriske Montører fikk anbudet som kom på ca. 1100 kroner.

Kvinneforeningen betalte med et (eller flere) glade hjerter ettersom de selv sa, denne hadde i en del år hver sommer innbudt gamle fra Sagene og Bjølsen gamle hjem til bevertning og underholdning.

Den ble etter en del år oppløst, så vi får håpe den snart blir tatt opp igjen.

En dramatisk klubb ble stiftet og fortsetter til glede og hygge både for seg selv og hagens medlemmer.

Dramatikken vil med tiden skrive sin egen beretning så vi får avvente denne, likeledes har vi hatt et barneteater som var meget populært.

Kravene om forskjønnelse ble flere, vi skulle gå inn for en fargeplan.

Ved henvendelse til Østkantutstillingen fikk vi gjennom Oslo Bys Vel utarbeidet 4 forskjellige fargeplansjer som vi vedtok å bruke.

Det kom liv og rørelse, alle hyttene ble malt etter planen, og vår fargerike hage ble lignende en stor blomst.

Nå måtte veiene bli bredere og bedre, altså måtte alle indre gjerder rives opp og flyttes, nye stolper m. m. måtte skaffes, dette var et stort og kostbart arbeid, men resultatet var storartet som forskjønnelse for hagen.

Når vi nå så på vårt gamle og lille forsamlingshus var vi snart klar over at noe her måtte gjøres, det ble straks nedsatt en komité til å skaffe midler til et sådant.

Komitéen gikk i gang med en basar som ble holdt i hagen så å si hele sommeren. Denne basar, sammen med en del andre inntømter, innbrakte til sammen kr. 3945.32, altså et bra resultat etter daværende tider.

Byggekomité ble nedsatt og anbud innhentet etter tegning utarbeidet av arkitekt og byggmester Bruhn.

Det mest fordelaktige anbud var ved byggmester Fjeld på ca. 4000 kroner. Midlene som de ser var sikret, spesielt da vi hadde vår gode venn og velgjører Ukebladet Hjemmet i bakhånd.

Dessverre ble byggeplanen utsatt på ubestemt tid, og denne plan ble ikke senere opptatt. De meste av midlene ble således brukt til annet formål.

Først i de senere år er tanken om bygning av nytt forsamlingshus kommet fram, en ny komité er nedsatt og den har innsamlet betydelige midler til formålet, og i disse dager ser det ut til at det skal bli alvor av foretagendet.

TILBAKE TIL FORSKJØNNELSEN

Ved å omlegge den lille park som er midt i anlegget (Rundingen), ble denne virkelig vakker, likeledes en mindre plass (Gulbrands plass) med vakre trær og planter ved inngangen i Sarpsborggaten.

Den som i første rekke bør ha æren av disse omreguleringer er vår iherdige og nylig avgåtte formann P. Gulbrandsen, en ildsjel og utholdelig arbeidskraft. Ved hans innsikt fikk hagen rettet på mangt som ikke var slik det burde være.

Gulbrandsen var formann fra 1933 til 1946 med en avbrytelse på 2½ år, hvorav H. Michalsen 2 år og S. Sognstadbråten ½ år.

Gulbrandsen må således sies å være den av hagens medlemmer som har vært mest benyttet, da han så å si helt siden hans ankomst til hagen for 29 år siden har hatt tillitsverv.

Den neste som her bør nevnes er forhenværende kasserer Andreas Nilsen som har nedlagt et godt arbeid. Det er nok så at vi gjerne er villig til å utføre et arbeid, men når det nevnes penger er vi straks på vakt mot utbetalinger, men saken var den at Nilsen forsto på hvilken måte han skulle få kontingenten og andre ting inn i kassen, streng men rettferdig.

Begge ble overrakt en plakett for fortjenstfullt arbeid gjennom mange år.

Styrene har jo skiftet gjennom årene, og av de der har hatt den lengste sammenhengende tid som sekretær er P. Kristiansen.

Vårt jubileumsstyre består av følgende: Karl Nordhagen, formann, Roar Gulbrandsen, kasserer, Rolf Jansen, sekretær, styremedlemmer Anker Nilsen, P. Øverli, J. Frydenlund og P. Gulbrandsen jun.

Vi får gå en del år tilbake og se på hva vi kunne frambringe av produkter fra vårt anlegg.

Som det framgår av beretningen fra 1912 til 1922 deltok vi med hell i flere utstillinger og høstet sølv og ære, og det ble en del års opphold etter Trøndelagsutstillingen i 1930 til vi i 1938 startet på «Vi Kan». Der deltok vi med 163 forskjellige sorter, av disse kan nevnes: grønnsaker 108 sorter, konserverte grønnsaker 15, konservert frukt og bær 9, safter 4 og 21 sorter av frukt, samt 6 forskjellige slags vin. Som vi ser er det en allsidig samling, og resultatet uteble heller ikke. Som bekjent høstet vi gullmedalje.

Da nedskriveren av dette takket en av juryens medlemmer, en statskonsulent, uttalte denne: «Takk ikke meg, men takk Deres medlemmer for dette store resultat som her er vist ved å ha en så enestående samling.»

Ja, utstillingen var vakker og gullet var sikret.

Samme år deltok vi i konkurransen om velstelte hager, arrangert av «Aftenposten» og Norsk Kolonihageforbund.

Resultatet ble storartet. Vi erobret i alt 65 premier, hvorav 9 førstepremier med sølvbeger og diplom.

A. Rustad gikk av med forbundsmedaljen for best velstelte hage.

P. Gulbrandsen.

Andreas Nilsen.

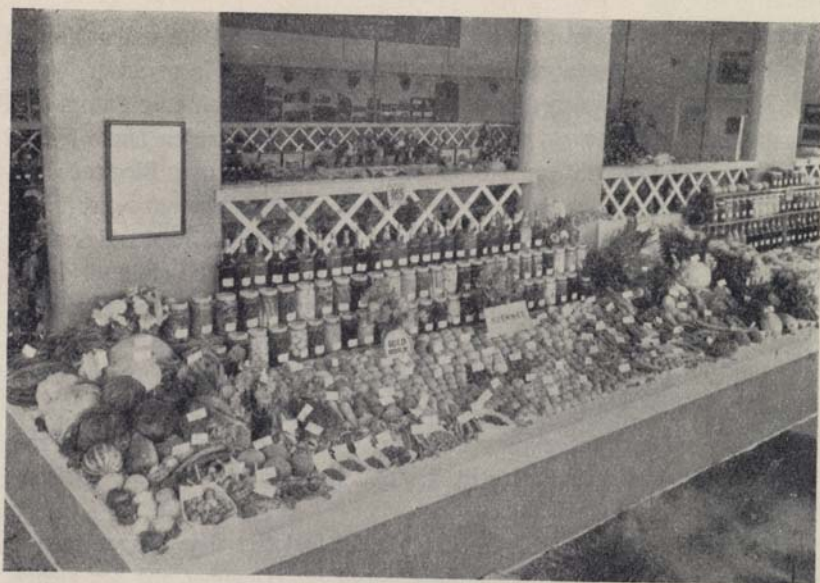

Styret i jubileumsåret: Fra venstre sitter Anker Nilsen, K. Nordhagen, formann, Roar Gulbrandsen, kasserer. Stående J. Frydenlund, R. Jansen, sekretær, P. Gulbrandsen jun. P. Øverli var fraværende da bildet ble tatt.

Ved å sammenligne premieantallet fra andre hager i Oslo var vi den som erobret de fleste premier i forhold til medlemstallet, og bedømmelsen var obligatorisk for alle hager. Kanskje vi skryter vel meget av vår hage, men den er også verd å skryte av.

Vi holdt ingen høstutstillinger under hele krigen, men har nå opptatt våre tradisjonelle høstfester, som samler flere og flere mennesker, så det er på tide å få vårt forsamlingshus i orden, så vi kan motta den økede påkjønning.

P. Gulbrandsen skrev en 5 års beretning i 1937 som vi henter en del stoff av, blant annet intervjuet han en del veteraner som satte den første potet eller sådde det første gulrotfrø i Hjemmets Kolonihager i 1912. Således uttaler den eldste av de nålevende, Ole Olsen, 89 år, at de var en av de første som fikk parsell i hagen; det var åkerland. De begynte med å dyrke poteter, gulrøtter, bringebær og blomster. Allerede det annet år satte Olsen opp sin hytte, som han fremdeles har. Olsens var av dem som måtte flytte på grunn av raseringen; de har nå parsell i Parkveien 4. Olsen og frue takker til slutt for det gode kameratskap, og for all den hygge de har hatt i kolonihagen gjennom alle år.

Hjemmets utstilling på «Vi Kan» 1938.

Leonard Normann, nå 73 år, forteller, at da han en gang gikk forbi Ullevål Kolonihage med sin hustru, fikk han også lyst til å ta fatt. Men fruen var dog den ivrigste, og selvfølgelig føyet han henne. Samtidig var det avertert ledige parseller i Hjemmets Kolonihage, og Normann var så heldig å få en av disse parseller i 1912. I den første tid så hagen ut som en miniatyr-kirkegård med senger så høye som graver. Midt på sengen sattes blomster, og rundt disse ble det plantet kål. Det var langt etter vann, minst 100 meter, så det var ikke så lett vint som nå. — Så meget kål har noen aldri dyrket i hagen som vi gjorde et av de første år, tilføyer Normann — det var hele 108 hoder! Normann og frue retter til slutt en takk til samtlige formenn og styrer i hagen gjennom alle 25 år.

K. Syrén, 72 år nå, forteller, at han fikk tildelt sin parsell av banksjef Hektoen våren 1912. Den første tid sloss han svært med kveka, og stein var det mere enn nok av. Men det ble bra avling av kål og poteter. Det vennskapelige forhold mellom kolonistene var meget godt i den første tid. Syrén takker til slutt alle sine naboer for godt samarbeid gjennom alle de 25 år.

Thorvald Gulbrandsen, 65 år nå, og frue forteller, at når de hadde reist den lange vei fra Havegaten hvor de den hele tid har bodd, var det først

å få kokt kaffe, og det under åpen himmel, og det hendte undertiden, at når de hadde satt seg vel til rette, kom det en øsende regnskur, og da vendte de nesene hjem med det samme. Men de ble også enig da om å få bygget hus, og hytten sto fullt ferdig 1913, og den var den første hytte i kolonien. Gulbrandsen var medlem av det første styre i Blegstads formannstid. Gulbrandsen og frue framhever, at de alltid har vært meget interessert og glade i sin parsell, og retter en takk til de forskjellige styrer gjennom tiden og til samtlige parselleiere i nabolaget. Til slutt vil de betone hvilken uhyre forskjell det er på hagen nå i motsetning til de første år.

Samtlige her omtalte og flere lever fremdeles og steller sine parseller tilfredsstillende.

Som vi ser har gleden over å ha parsell ikke minket med årene, men tvert om, og hvem skulle tro at det lille frø som ble sådd på Bjølsen i 1912 skulle bære slike frukter.

I forbindelse med vår 25 års fest ble det forfattet flere sanger, men en av disse som fikk navnet *Kolonihagesangen for Hjemmet*, må her gjengis. Den ble forfattet av fru Borghild Johansen som den gang var leder og instruktør for dramatikken. Melodien er lånt.

KOLONISANGEN FOR HJEMMETS KOLONIHAGER

(Tone: «Den gamle syrin.»)

Å hvor skjønn er vår deilige hage,
der den ligger på Bjølsen i kveldsolens fred,
der den skjenker oss naturens gaver —
skjønne blomster og frodige bed.
Du Hjemmets hage du er jo et paradys på jord,
hvor vi luker og steller og ser hvor det gror;
der leker barna i solen hver sommer
og samler styrke til vinteren som kommer.

Refr.:

Du vår hage du er jo vårt Eden på jord,
du gjemmer minner om far og om mor,
du som engang var løkke med ugress og sten —
vi takker dem som har gjort dig så pen.

Når våren kommer, til hytta vi drar alle mann,
vi brenner bråte og pynter og gjør alt i stand.
Siden nyter vi sommeren i vår koloni,
glad som fuglen vi er i det fri.

Når høsten kommer, trærne de bugner
av epler og pærer og alt som er godt.
Det er gud som vårt arbeide velsigner,
vi får tifold av det vi har sådd.
La derfor hagen vår være til nytte og gavn,
la oss alltid få nevne med stolthet dens navn.
Du Hjemmets hage med rødmalte hytter
med et slott tror jeg ei vi vil bytte.

Refr.:

Du vår hage du er jo vårt Eden på jord,
du gjemmer minner om far og om mor,
du som engang var løkke med ugress og sten —
vi takker dem som har gjort dig så pen.
Når våren kommer, til hytta vi drar alle mann,
vi brenner bråte og pynter og gjør alt i stand.
Siden nyter vi sommeren i vår koloni,
glad som fuglen vi er i det fri.

Ja, således lyder sangen for dem som virkelig elsker sin hage og som gir oss sunnhet, styrke og hygge.

*

Vårt 30 års jubileum i 1942 ble en sammenkomst i hagen, med krigskost. Vi hadde dengang som ellers en del innbudne.

Styret hadde i anledningen fått utferdiget et smukt diplom som ble overrakt 22 medlemmer som har vært i hagen 25 år eller mere.

Festen var i alle deler vellykket, dagens høydepunkt ble da disponent fru Bull Michelsen påtok seg vervet med å utdele diplomene, og med seremonier som vakte veldig jubel.

Krigens år vil vi helst ikke minnes eller omtale, men et par ting er så å si nødvendig i vår beretning.

Mørklegging av byer og landet for øvrig, både legemlig og åndelig skaffet oss ikke få ubehageligheter. I stummende mørke og flyalarm ble vi hjemsokt av ikke bare ærlige mennesker, så vakthold måtte opprettes, vaktene ble inndelt med 2 mann pr. natt fra kl. 8½ til 1. Undertegnede gikk sammen med en annen en natt hvor luftvernsgranatene lagde kryssild i 2½ time. Vi var på plass og under åpen himmel hele tiden, et farlig fyrverkeri å skue.

Så kom ordre om at hyttene skulle rekvireres for — ja, hvem?

Det kom således en travel tid, de fleste parselleiere hadde et eller annet som var gjemt i hytten eller under denne. Rekvireringen var en påkjening som var fryktelig. Alt som var gjemt måtte bort, en del gravde sine ting langt ned i jorden og uten forsvarlig innpakning, og som ved frigjøringen viste seg å være helt ødelagt.

Heldigvis slapp vår hage både rekvirering av hyttene og andre større ulemper av herrefolket, ennskjønt vi hadde stank og bråk nok fra alle hestestallene på idrettsplassen og i Bjølsenparken.

La krig og tyskerne være glemt sies det. Det er ikke godt å glemme de som har ført oss opp i alle vansker, ikke bare de vi hadde under krigen, men som fremdeles hersker både her i landet og i verden for øvrig.

Et lyspunkt hadde vi dog: vi hadde bare 1 nazist som parselleier, og som ikke var av det verste slaget. Da han skjønnte at han ikke var velsett i hagen, solgte han hytten. Vi var således ferdig med nazismen i vårt anlegg.

I år har vi atter 4 medlemmer som har nådd over 25 år, diplomer vil også bli tildelt disse.

Vi skulle således ha 26 medlemmer som har vært og er parselleiere over 25 år. Dette er ikke et lite antall, hagens størrelse tatt i betraktning, ca. 100 parseller.

Vi fikk tillagt 9 parseller i 1941, så vi kan ikke regne disse med blant våre jubilarer, men en god tilvekst av unge krefter og ny god jord.

Vårt anlegg har deltatt i alle landsmøter og nordiske møter, samtidig som vi har hatt 1 repesenant i forbundsstyret hele tiden.

Allerede i vår Beretning av 1932 framgår at vi var gått inn for fellesprøyting av alle hagens trær og busker, dette ble utført av 2 av hagens medlemmer og gjennom flere år, så da krigen kom og ingen sprøytemidler var å oppdrive, opphørte dette av seg selv.

Ved fredsslutningen ble spørsmålet straks tatt opp igjen, men da det fremdeles var vanskelig å få fatt på de rette stoffer for sprøyting, ble

det overlatt en fagmann på området, som senere har utført dette arbeid, foreløpig noenlunde tilfredsstillende, men det er meget kostbart for medlemmene i forhold til før. Prisen som før dreide seg omkring 4 à 500 kroner pr. år, sprøytemidlene iberegnet, er nå i ca. 2000 kroner. Beløpet er selvfølgelig intet å si på, hvis bare resultatet blir bra.

Spørsmålet om øket interesse for orden og renhold i hagen ble kanskje først aktuelt etter at vi i 1925 enedes om å premiere hagene med diplom og sølvmedalje, erfaringer hadde vi fra Rodeløkkens Kolonihager, som allerede en del år hadde praktisert dette system, men på en annen måte, en ordning som vi senere har gått over til.

Vi utdelte i flere år 5 sølvmedaljer med diplom for de 5 best stelte hager, senere er poengssummen for 5 års perioden avgjørende.

Kampen om renhold og orden var vakt, og resultatet uteble heller ikke. Den som i dag ikke stiller sin parsell tilfredsstillende blir ubønnhørlig tilskrevet og anmodet om straks å ordne sin parsell, truselen om utlukkelse av hagen har medført at renhold og orden er det aller beste.

Pliktarbeid som ikke var populært for en del år siden, har i de senere år kommet inn i faste former og må utføres eller betales med en sum pr. time, som blir å betale og senest ved fornyelsen av jordavgiften. Ingen fornyelse uten betaling også for pliktarbeid.

Jordavgiften har de siste 15 år vært 3 øre pr. m.² og en kontingent på 10 kroner pr. år. Her er alle utgifter iberegnet, unntatt sprøyting de 2 siste år.

Som vi ser har vi ikke hatt store utgifter til å administrere vårt anlegg, men vi kan takke Ukebladet Hjemmet, med vår felles mor fru Bull Michelsen for den i alle deler velkomne støtte. Uten denne har vi nok måttet åpne mere på våre pengepunger.

Det ville ha vært hyggelig for oss om vi hadde kunnet gjøre noe for å glede våre store velgjørere, hr. direktør O. Sundø og fru Bull Michelsen.

De her nevnte har ved enhver anledning alltid vært villig til å hjelpe oss gjennom alle vansker som vi har hatt, og uoppfordret gitt oss midler som har kommet vel med.

Vi vil ikke her nevne beløpenes størrelse — men sammenlagt representerer dette en større sum enn vi aner, og ære være våre velgjørere for

*Fru Bull Michelsen,
direktør for Ukebladet
Hjemmet.*

Nordhagen.

det. Vi vil herigjennom rette en hjertelig takk til dem for det store arbeid og offervilje som de har nedlagt for vår hage. Vi takker dem for hva de har gjort og håper at de i mange år får være friske, og å få være med å se sitt eget verk, Hjemmets Kolonihager, blomstre.

Vårt leieforhold har i de senere år ikke vært drøftet hverken av myndighetene eller av oss, så vi går ut fra at kolonihagesaken i dag er kommet så langt at rasering av eldre anlagte anlegg ikke bør bli aktuelt uten absolutt tvingende grunner.

For øvrig arbeider i dag Oslo Kommunes kolonihageutvalg meget ivrig for muligens flere nye anlegg — de er stadig på vakt etter arealer som måtte egne seg for anlegg av hager.

Et gledelig tiltak som her bør nevnes.

Etter ansøknning fra Oslo-kretsen om bevilgning av 3000 kroner til konsulentvirksomhet, innstilte Oslo Kommunes Kolonihageutvalg på 5000 kroner pr. år. Dette beviser at den rette ånd og forståelse er til stede. Etter dette å dømme skulle det bli mange år før rasering av anleggene i Oslo blir aktuelle.

FRAMTIDSPLANER

Etter å ha forelagt formann Nordhagen forskjellige spørsmål om de framtidige planer for vår kolonihage og saken i sin helhet, uttalte denne:

«Det første må være å få bygd forsamlingshuset, og dernest lys i alle hyttene.

Disse to oppgaver krever både tid og penger — mange penger, samt et større arbeid både for arbeidstagerne og hagens medlemmer, samtidig som det medfører et større ansvar både for styret og den enkelte parselleier. Men med godt mot og interesse for kolonihagesaken vil det gå som en lek.

Varemangelen stenger jo for en hurtig utførelse av så stort arbeid.

Dessuten vil jeg se som min oppgave å forsøke å få dannet en kvinneforening. Etter at den forrige har ligget nede i mange år, skulle det nå være god grobunn for en sådan.

Det er i år plantet ikke så få frukttrær i hagen, og ser gjerne det blir flere nye og mer nyttige frukttrær enn en stor del av de vi nå har.

Trærne vi har er for det meste store krontrær og til dels fruktsorter som er mindre årvisse, samtidig som de er for store på en liten parsell. Det blir for meget skygge for en selv, og likeledes for naboen.

Trær av stort format burde ikke forekomme i en liten kolonihage, men vanskeligheten er også stor på dette område. Men vi håper at det snart vil bli bedre, så utskiftning kan bli foretatt.

Studiesirkel har vært avholdt sist vinter i henhold til beslutning på forbundets landsmøte i 1945, og vi håper medlemmene vil forstå betydningen av å ha denne, og at det møter så mange som mulig for derved å dyktiggjøre seg for det arbeid som i dag kreves av en kolonist. Jo sunnere og bedre lære i livet, jo større blir resultatet. Ordenssansen og interessen vokser ved sammen å debattere de forskjellige saker av interesse.»

Måtte formannens ønsker og planlagte arbeider lykkes å gjennomføre snarest, for derved å ta fatt på nye oppgaver som til stadighet melder seg, som for eksempel renovasjon, søppeltømming, maling av flettverksgjerdet og kloakkavløp fra alle parseller. Oppgaver nok for lange tider framover.

AVSLUTNING

Idet vi herved avslutter vår 15 års beretning, vil vi i første rekke takke alle som har vært vår hage hjelpsomme gjennom alle disse 35 år.

Det er ikke få av private og forretningsdrivende som i en eller annen form har gitt oss beviser på at de ønsker vår hage alt vel, og at de betrakter hagen som en fredet plett.

Vi vil også takke Norsk Kolonihageforbund og dets menn, som gjennom årene har nedlagt et stort arbeid for kolonihagesaken i sin helhet. De har vært på vakt ved enhver anledning hvor antydning til misgrep har vært på tale, og avverget har det blitt om ikke før, så i siste øyeblikk.

Saker og ting som kunne blitt skjebnesvangre for det enkelte anlegg er blitt ordnet av vårt kjære forbund.

2 av våre medlemmer har mottatt forbundets høyeste utmerkelse: diplom med sølvmedalje for fortjenstfullt arbeid for kolonihagesaken.

Disse er Peder Gulbrandsen og O. Halvorsen Strømskag.

Vi takker alle våre medlemmer for arbeidsvilje, oppofrelse og kameratskap, som blir vist i vår hage.

Arbeidsgleden som er til stede i en slik hage er uhørt på andre felter.

Denne beretning er som sagt et lite tillegg til beretningen som ble skrevet i 1932, og etter kritikken å dømme skulle nok den være verd å lese.

Vi gjengir litt av hva daværende forbundsformann, B. Reium, skrev i Kolonihagen i juni 1932:

Vi har med megen interesse lest koloniens historikk, og dens medlemmers gjenvordigheter og gleder gjennom 20 år, særlig det første. Forfatte-

ren har på en liketil og uredd måte gått løs på oppgaven, og utdelt «ros og ris» ettersom de forskjellige situasjoner har innbudt til. Ingen er spart hvor der menes at påtale er på sin plass. Skriftet er velsignet fri for ullne talemåter. Det er den åpne og ærlige måte å se saken på som kommer fram. Det har sikkert vært en lettelse for dem som gjennom mange år har kjempet for koloniens eksistens, å få luft til å synge ut om alt det som ligger på hjertet.

Vi vil ikke forsøke å trekke fram noe enkelt avsnitt av beretningen. Vår spalteplass gir heller ikke anledning hertil. Vi vil kun anbefale at alle kolonister som på sett og vis kan få anledning dertil, at de leser beretningen. Alle vi som har vårt på det tørre har godt av å bli bekjent med andres sorger og gleder.

Som de ser er det ros for den beretningen, og vi håper det ikke varer svært lenge før den blir tilgjengelig for alle medlemmene og andre interesserte.

Oslo i juli 1947.

For Hjemmets Kolonihager

O. Halvorsen Strømskag.

Tilføyelse

Etter at beretningen er gått til trykning har vi brakt i erfaring at finansrådmannen i Oslo har foretatt en beskjæring av det innstilte beløp kr. 5000.00 til kr. 2500.00.

Vi kan ikke si at denne meddelelse har vakt noen glede blant kolonistene, men tvert om blitt meget skuffet.

Vårt håp om realisering av fast konsulent denne gang ble bare en drøm, men begynnelsen er der, og nå håper vi at Oslo Kommune vil rette på dette ved et senere høve.

Målet må være både for Oslo Kommune og Kolonihagene at der ansettes en mann eller kvinne som er kyndig i hagebruk til å etterse og opplære hagekolonister så alle hager blir det de tilsiktes, nemlig mønsterhager.

Oslo 25. august.

O. H. S.